

8.

- Mă gândesc la bieții oameni care au naufragiat sub ochii noștri adineaori.

- Of! Sărmanii! Mi se frângea inima auzindu-i cu ce strigăte sfâșietoare ne chemau în ajutor, când, vai, de-abia ne puteam ajuta pe noi.

- Ei, jupâne, nu spuneam eu că așa o să se întâmple când am văzut cum sar și se dau de-a tumba caii de mare? Se zice c-ar fi pe jumătate pești pe jumătate dobitoace; găsi-i-ar ciurma! Cum își dau de veste, cum mă aștept să fiu murat până la piele. Jupâne, mă întreb cum trăiesc peștii în mare.

- Păi, așa cum trăiesc pe uscat oamenii – cei mari îi înghit pe cei mici. Pe zgârciții noștri bogați cu nimic nu i-aș putea asemui mai nimerit decât cu balena, care se joacă și se dă de-a tumba, se ține după bieții peștișori și până la urmă îi înghite pe toți dintr-o sorbitură. Am auzit că și pe pământ s-ar afla asemenea balene; și că astea stau mereu cu gura căscată până când înghit întreaga parohie, biserica, clopotnița, clopotele și toate celea.